

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

เกตุจิตตานติ สัมทอง. การศึกษาเรื่องเรือนขนมปังขิงในเขตเทศบาลอำเภอเมือง เชียงใหม่. เชียงใหม่ : คณะ
วิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.

คณะกรรมการจัดพิมพ์เอกสารทางประวัติศาสตร์. ตำนานพื้นเมืองเชียงใหม่. เชียงใหม่ : นพบุรีการพิมพ์,
2541.

บุญเสริม ศาสตราภิชาน. ลานนาไทยในอดีต. เชียงใหม่ : ช่างเผือกการพิมพ์, 2522.

รัตนพร เศรษฐกุล. เชียงใหม่ในอดีตจากทัศนะของไทยและชาวตะวันตก. โครงการเชียงใหม่ 700 ปี : จาก
ปัจจุบันสู่นาคต กรุงเทพมหานคร สกว, 2539.

ลัดดาวัลย์ แซ่เตียว. 200ปี พม่าในล้านนา. หลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาประวัติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สกว, 2545.

พิษณุ จันทร์วิทัน. ล้านนาไทยในแผ่นดินพระพุทธเจ้าหลวง. (กรุงเทพฯ: บริษัทแปลน พรินติ้ง จำกัด, 2539).

วิญญา พิชญกานต์. แนวทางการท่องเที่ยวโดยการเดินเท้าในเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาผังเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง. พัฒนาการของสถาปัตยกรรมในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

ศรีศักร วัลลิโภดม. ล้านนาประเทศ. กรุงเทพมหานคร: พิษณุพรินติ้งเซ็นเตอร์, 2545.

สุเทพ สุนทรภัสช. สังคมและวัฒนธรรมล้านนา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2521.

เสนอ นิลเดช. ล้านนาปริทัศน์. ในวาระครบรอบปีคล้ายวันมรณะ นางกิมฮ้อ นิมมานเหมินทร์ ,2425.

สร้อยดี ประยูรเสถียร. กระบวนการรวมหัวเมืองประเทศราชล้านนาไทยเข้าสู่ศูนย์กลาง (พ.ศ. 2427-2476).
วารสารศิลปวัฒนธรรม ปีที่ 2 ฉบับที่ 12 ตุลาคม 2524.

สร้อยดี อ่องสกุล. ประวัติศาสตร์ล้านนา. โครงการข้อเสนอเทศล้านนาคดีศึกษา โครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, พิมพ์ครั้งที่ 1. 2529.

สร้อยดี อ่องสกุล. ล้านนาไทย. เชียงใหม่ : ทิพย์เนตรการพิมพ์, 2535.

อรุณรัตน์ วิเชียรเขียว. วัดร้างในเวียงเชียงใหม่. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์ตรีศวิน, 2539.

อุษณีย์ ธงไชย. ความสัมพันธ์ระหว่างอยุธยาและล้านนาไทย พ.ศ. 1839-2310. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แพรวพิทยา
, 2519.

อนุ เนินหาด. สังคมเมืองเชียงใหม่ รุ่น 3. เชียงใหม่: นพบุรีการพิมพ์ , 2545.

อนุ เนินหาด. สังคมเมืองเชียงใหม่ เล่ม 4. เชียงใหม่ : นพบุรีการพิมพ์, 2545.

อัน นิมมานเหมินทร์. การพัฒนาเวียงพิงค์ โดยร่างโครงผังเมือง พ.ศ.2522. ใน ล้านนาปริทัศน์ หน้า 64-73.
เชียงใหม่: สำนักพิมพ์ลานนา, 2425.

อัน นิมมานเหมินทร์. ชีวิต แนวคิด และผลงานของ ศาสตราจารย์ อัน นิมมานเหมินทร์. กรุงเทพฯ : บริษัทวันจันทร์
การพิมพ์ , 2533.

อรรถพล สาดุ้ม. ประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ชาวจีนกับผู้ประกอบการ ความเชื่อพิธีกรรมในศาลเจ้าจีนจังหวัด
เชียงใหม่, ใน ศิลปวัฒนธรรม. (กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์เนศพริ้นติ้งเซ็นเตอร์ จำกัด, 2545).

ภาษาอังกฤษ

Alexander, Papageorgiou. Continuity and Change : Preservation in City Planning. New York: Praeser Publisher, 1971.

Alonso, William. Location and Land Use : Toward A General Theory of Land Rent. Cambridge: Harvard University Press, 1964.

Bishop, I.D. and Hull, R.B. Intergrating technologies for visual resource management. Journal of Environmental Management, 1999.

Breese, Gerald. Urbanization in Newly Developing Countries. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1969.

Cressewll, Roy. Quility in Urban Planing and Design. London: Construction Industry Conference Centre Limited, 1979.

Hayward, Richard. and McGlynn, Sue. Making better places: urban design now. Oxford: Butterworth-Heinemann Ltd., 1993.

Hedman, Richard. and Jaszewski, Andrew. Fundamatalas of urban design. Chicago: Planners Press., 1984.

Mayer, Harold M. The Spatial Expression of Urban Growth. London and Sydney : Pan Books Ltd., 1972.

Meadows, Donella H. The Limit to Growth. London and Sydney : Pan Books Ltd., 1972.

Roberts, Marion. Urban Development The City Centre of Oxford. New York: McGraw-Hill, 1996.

Roger, Trancik. Finding lost space : The Theory of Urban Design. New York : Van Nostrand Reindhol Book Company, 1986.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เทศบัญญัติเกี่ยวกับอาคาร
หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติของเทศบาลนครเชียงใหม่
เรื่อง ตลาดเอกชน
พ.ศ. 2529

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 มาตรา 5 มาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2584 และมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ และได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ จึงออกเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า คณะเทศมนตรี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า นายแพทย์เทศบาลและให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุขให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ของเอกชนซึ่งตามปกติจัดไว้ให้พ่อค้าใช้เป็นที่พักสำหรับขายอาหารประเภทสัตว์ เนื้อ ปลา ผัก ผลไม้ หรืออาหารร้อนมีสภาพเป็นของสดของเสียง่าย แต่ไม่ได้หมายความรวมตลอดถึงตลาดนัดซึ่งจัดให้มีขึ้นแห่งละไม่เกิน 12 วัน ใน 1 ปี

ข้อ 5 ผู้ใดจะจัดตั้งตลาดเอกชน ต้องยื่นเรื่องขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างราชการปลูกสร้างในสถานที่ที่ตั้งตลาด ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดด้วยสุลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อ 8 และ ข้อ 9 แล้วก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ฉบับละ 1,600 บาท ต่อ ปี

ข้อ 8 สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นต้องจัดให้ได้สุลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าไม่น่าจะเป็นอันตราย
- (2) อาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง
- (3) บริเวณพื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง ทำความสะอาดง่ายและไม่มียังอยู่ได้
- (4) ต้องมีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวรทำความสะอาดง่าย เพื่อรับน้ำให้ไหลไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ ได้สะดวกและต้องมีการกำจัดน้ำโสโครกตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (5) ต้องมีแสงสว่างและการระบายอากาศให้เพียงพอตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (6) ที่วางของขายต้องมีลักษณะต่อไปนี้

ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร สำหรับตลาดขายปลีกหรือสูงไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร สำหรับตลาดขายส่งทำด้วยวัสดุถาวรที่ถูกต้องสุลักษณะ โดยแยกเป็นหมวดหมู่เหมาะสมตามประเภทสินค้าและกำหนดหมายเลขแต่ละที่ไว้ให้ชัดเจน

- ข. ต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะ เหมาะสมแยกต่างหากจากที่วางของขาย และสะดวกต่อการเข้าออก
 - ค. หากจะสร้างที่วางของขายซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างหากจากที่กล่าวแล้วข้างต้น จะต้องสร้างให้ถูกสุขลักษณะทำความสะอาดได้ง่ายตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (7) ทางเดินของตลาดมีลักษณะดังต่อไปนี้
- ก. ทางเดินเข้าออกตลาดต้องมีอย่างน้อยหนึ่งทาง กว้างไม่น้อยกว่า 4.50 เมตร ในกรณีที่ทางเข้าออกลอดใต้อาคารอื่น จะต้องสูงไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร
 - ข. ทางเดินสำหรับผู้ซื้อของภายในอาคารตลาดต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร
- (8) ต้องทำรั้วหรือประตูกันหรือสิ่งป้องกันไว้เพื่อมิให้คนและสัตว์เข้าไปพลุกพล่าน
- (9) ต้องจัดให้มีส้วม เครื่องสุขภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ จำนวน และสถานที่ตั้งตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (10) ต้องจัดให้มีที่สำหรับล้างสินค้าพร้อมติดตั้งท่อน้ำประปา และระบายน้ำทิ้งให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 14 ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาดทางเดินรอบตลาดและห้ามมิให้ผู้ใดก่อเหตุรำคาญในบริเวณตลาด ดังต่อไปนี้

- (1) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด แต่ไม่ห้ามถึงสัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ซึ่งสัตว์เพื่อขายเป็นอาหาร
- (2) สะสม หมักหมม หรือเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดทำให้สถานที่สกปรกรกรุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค
- (3) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่นหรือน่าจะเกิดอันตราย
- (4) ทำน้ำให้สะอาดสำหรับใช้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้นจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ
- (5) ถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใดนอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล
- (6) มิให้ผู้ใดเข้าไปขอลทางในตลาด
- (7) ห้ามนำยานพาหนะผ่านเข้าไปในตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 15 ผู้เข้าขายของในตลาดต้องมีใบอนุญาต ให้ยื่นเรื่องราวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนด เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ข้อ 19 ในการเข้าขายของในตลาดผู้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยขายต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) วางสิ่งของอยู่ในขอบเขตที่วางของขายซึ่งจัดไว้ ถ้าวางล้นออกมาให้ถือว่าวางสิ่งของกีดขวางในตลาด และห้ามมิให้วางสิ่งของสูงเกินกว่า 1.50 เมตร จากพื้นตลาดเว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (2) วางสิ่งของให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับประเภทนั้น
- (3) แต่งกายให้สะอาดตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

ข้อ 21 ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา 04.00 น. และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา 19.00 น. เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นพิเศษ

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติของเทศบาลนครเชียงใหม่
เรื่อง ควบคุมแผงลอย
พ.ศ. 2529

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า คณะเทศมนตรี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า นายแพทย์เทศบาลและให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุขให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

“แผงลอย” หมายความว่า ที่ซึ่งจัดไว้ในถนนสาธารณะหรือที่สาธารณะ รวมตลอดถึงอาคาร แคร่ แท่น แผง เสื่อ พื้นดิน เรือ หรือแพ สำหรับขายอาหาร น้ำแข็งหรือสิ่งของอย่างอื่น

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งแผงลอยในถนนสาธารณะหรือที่สาธารณะซึ่งได้ประกาศระบุมิให้ตั้งแผงลอย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตั้งแผงลอย ต้องยื่นเรื่องขอร้องรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ด้วยตนเองตามแบบที่กำหนดเพื่อแสดงว่าจะขายของประเภทใด พร้อมกับแผนผังสังเขปบริเวณสถานที่ที่จัดตั้งและรูปลักษณะของแผงลอยนั้น

ข้อ 6 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควรก็ให้พิจารณาออกใบอนุญาตให้ตามประเภทใบอนุญาตและตามแบบที่กำหนดไว้

ข้อ 7 ใบอนุญาตให้ตั้งแผงลอยมีสองประเภท คือ

ประเภทที่หนึ่ง สำหรับแผงลอยถาวร

ประเภทที่สอง แผงลอยในงานเทศกาลหรืองานนักขัตฤกษ์ หรือแผงลอยชั่วคราว มีอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

ข้อ 9 ที่ตั้งแผงลอยและการสร้างแผงลอยต้องสุลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ที่ที่ตั้งแผงลอยและบริเวณต้องเป็นพื้นดินแน่นหรือปูด้วยวัสดุถาวรและไม่มีน้ำสกปรกขัง
- (2) จัดทำรางระบายน้ำด้วยวัสดุถาวร เพื่อรับน้ำซึ่งไหลจากบริเวณที่ตั้งแผงลอยไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะ หรือบ่อเก็บน้ำโสโครกได้สะดวกตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนดให้หรืออนุมัติ
- (3) จัดให้แผงลอยได้รับแสงสว่างและมีการระบายอากาศเพียงพอตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (4) แผงลอยชนิด อาคาร แคร่ แท่น โต๊ะ สำหรับวางขายของต้องทำด้วยวัสดุถาวร มีขนาดและความสูงจากพื้นดินตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควร
- (5) ต้องไม่เก็บของหรือทำที่เก็บของไว้ใต้แผงลอย
- (6) ทางเดินชื่อของต้องมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร
- (7) ต้องสร้างและตั้งแผงลอยตามแบบและ ณ ที่ๆ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดให้หรืออนุมัติ
- (8) ต้องปฏิบัติตามอื่นใดตามที่เจ้าหน้าที่พนักงานสาธารณสุขเห็นสมควร

ข้อ 11 ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาแผงลอยและของใช้ทั้งหมดให้สะอาดและเรียบร้อยรวมทั้งการขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในบริเวณแผงลอยที่ได้รับอนุญาต โดยปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) จัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและอย่าให้ยื่นล้ำกีดขวางทางเดิน
- (2) รักษาแผงลอยและของใช้ทั้งหมดให้สะอาดโดยเก็บกวาดล้างเป็นครั้งคราวตามควรแก่พฤติการณ์แต่อย่างน้อยต้องไม่ต่ำกว่าวันละหนึ่งครั้ง
- (3) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยอันได้สุกลักษณะไว้ให้เพียงพอ และต้องไม่ถ่ายเททิ้งหรือปล่อยให้ผู้อื่นถ่ายเททิ้งมูลฝอยลงในที่ซึ่งมิได้จัดที่รองรับมูลฝอย
- (4) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอเมื่อเปิดทำการค้าในเวลาากลางคืน
- (5) จัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามเทศบัญญัติ เรื่องการกำจัดมูลฝอยสิ่งปฏิกูลหรือสิ่งเปรอะเปื้อน หรือตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (6) ไม่นำหรือยอมให้ผู้อื่นนำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในแผงลอยหรือบริเวณเว้นแต่สัตว์ที่มีไว้ขาย
- (7) จัดให้มีส้วมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและรักษาส้วมนั้นให้ได้สุกลักษณะอยู่เสมอ
- (8) ปฏิบัติการอื่นๆ ให้ต้องด้วยสุกลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 14 ให้ขายของแผงลอยได้ตามเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติของเทศบาลนครเชียงใหม่
เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย
พ.ศ. 2529

หลักการ
เพื่อออกเทศบัญญัติเรื่องควบคุมผู้เร่ขาย

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้เร่ขายเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 ในการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้เร่ขาย ให้ทำเรื่องราวยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วยตนเองตามแบบที่กำหนดพร้อมรูปถ่ายหน้าตรง

ข้อ 7 ในขณะที่ทำการเร่ขาย ผู้เร่ขาย ต้องแสดงใบอนุญาตของตนไว้เสมอ และต้องเร่ขายตามประเภทของสินค้าที่ได้รับอนุญาต

ข้อ 8 ในอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตกับผู้ช่วยไม่เกิน สองคน

ข้อ 9 ผู้รับใบอนุญาตเร่ขายและผู้ช่วยต้องปฏิบัติดังนี้

(1) แต่งกายให้สะอาดและเรียบร้อยขณะทำการเร่ขาย

(2) รักษาเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเร่ขายให้สะอาด

ข้อ 12 ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ช่วยทำการเร่ขายในที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศห้ามไว้

ข้อ 13 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการเร่ขายได้ตามเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสวณันต์ ธรรมแก้ว เกิดวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ.2521 จังหวัดเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาตรีจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คลอง 6 ปทุมธานี ใน
ปีการศึกษา 2544 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2545 และสำเร็จการศึกษาในปี 2547

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย